

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 23C/88/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1314213280
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Tischlerová
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2018:1314213280.4

Uznesenie

Okresný súd Galanta v spore žalobcu: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom boulevard Haussmann 1, Paríž, Francúzska republika, podnikajúceho na území SR prostredníctvom organizačnej zložky: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713, právne zastúpeného usadenou euroadvokátkou JUDr. Helenou Strachotovou, so sídlom Hviezdoslavova 7, Martin, proti žalovaným: 1/ L. W., I. XX.XX.XXXX, Z. I. T. XX, O. Ú., X/ W. N., I. XX.XX.XXXX, Z. I. T. XX, O. Ú., právne zastúpeným Mgr. Ivicou Šišolákovou, advokátkou so sídlom ul. Minárčiných 888/30, Brezová pod Bradlom, o zaplatenie 23.057,47 eura s príslušenstvom, o povolení splatenia priznaného plnenia v splátkach, takto

rozhodol:

I. Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 23.057,47 eura spolu so zmluvným úrokom vo výške 12,48 % ročne zo sumy 23.080,86 eura od 02.08.2013 do zaplatenia; 21,96 % ročne zo sumy 1.347,46 eura od 16.07.2013 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 21.509,16 eura od 01.11.2013 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 1.548,31 eura od 01.10.2013 do zaplatenia a nahradiť trovy konania vo výške 1.383 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 947,47 eura k rukám právneho zástupcu žalobcu, a to všetko v mesačných splátkach po 500 eur vždy do 20. dňa toho ktorého mesiaca, počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku, s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

II. Žalobca má voči žalovaným právo na náhradu trov konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Rozsudkom č.k. 23C/88/2015-105 zo dňa 11.08.2015 tunajší súd uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi (pôvodne CETELEM SLOVENSKO a.s., Panenská 7, 812 36 Bratislava, IČO: 35 787 783) sumu vo výške 23.057,47 eura spolu so zmluvným úrokom vo výške 12,48 % ročne zo sumy 23.080,86 eura od 02.08.2013 do zaplatenia; 21,96 % ročne zo sumy 1.347,46 eura od 16.07.2013 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 21.509,16 eura od 01.11.2013 do zaplatenia, s úrokom z omeškania vo výške 8,50 % ročne zo sumy 1.548,31 eura od 01.10.2013 do zaplatenia a nahradiť trovy konania vo výške 1.383 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 947,47 eura k rukám právneho zástupcu žalobkyne, a to všetko v 200 eurových mesačných splátkach počnúc mesiacom september 2015 do zaplatenia, keď každá splátka bude splatná do 20. dňa v mesiaci a nezaplatením jednej splátky zročným sa stáva celý dlh.

2. Predmetný rozsudok napadol odvolaním žalobca v časti lehoty na plnenie (časti týkajúcej sa povolenia splácať záväzok v splátkach). Krajský súd v Trnave ako odvolací súd uznesením č. k. 10Co/220/2016 - 134 zo dňa 31.10.2017 rozsudok prvoinštančného súdu zrušil a vrátil súd prvej inštancie na ďalšie konanie. Uviedol pritom, že v odvolaní napadnutej časti lehoty na plnenie súd rozhodnutie neodôvodnil právne ani vecne; povinnosťou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní bude postupovať už podľa nového procesného kódexu CSP. Je pritom nutné rešpektovať základné princípy CSP o spravodlivosti

ochrany porušených práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty, vrátane naplnenia legitímnych očakávaní strán. Pri písomnom vyhotovení súdneho rozhodnutia bude súd prvej inštancie, v intenciách uvedeného právneho názoru odvolacieho súdu, postupovať v súlade s ustanoveniami CSP a preskúmateľným spôsobom vyjadri skutkové zistenia a právne závery pri rozhodovaní o lehote na plnenie.

3. Rozsudok tunajšieho súdu č.k. 23C/88/2015-105 zo dňa 11.08.2015 nadobudol právoplatnosť v časti priznaného plnenia dňa 02.10.2015. Predmetom konania teda bolo len povolenie splácania priznaného peňažného plnenia v splátkach. Keďže ide výlučne o rozhodnutie o splatnosti peňažného plnenia, ktoré sa netýka hmotnoprávneho nároku priznaného napadnutým rozsudkom, súd rozhodol o splatnosti peňažného plnenia uznesením.

4. Na pojednávanie sa nedostavil žalobca ani jeho právny zástupca, ktorý neúčast' ospravedlnil a žiadal o rozhodnutie vo veci v jeho neprítomnosti.

5. Súd vykonal dokazovanie písomnými vyjadreniami žalobcu, prehľadom úhrad po zosplatnení pohľadávky, prednesom právneho zástupcu žalovaných, ako aj samotných žalovaných, výplatnými páskami predloženými žalovanými 1/ a 2/, lustráciami žalovaných zo Sociálnej poisťovne a Registra obyvateľov SR a zistil tento skutkový a právny stav:

6. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 24.05.2018 oznámil, že od vydania rozhodnutia č.k. 23C/88/2015-105 dňa 11.08.2015, t.j. za obdobie 09/2015 - 04/2018 uhradili žalovaní žalobcovi sumu v celkovej výške 6.400 eur, ktorá bola zatiaľ použitá na čiastočnú úhradu dlžnej istiny a súčasne navrhol, aby súd priznané plnenie, v prípade, ak po dostatočnom dokazovaní dospeje k záveru, že žalovaní spĺňajú podmienky pre povolenie možnosti dlžnú sumu splácať, povolil žalovaným splácať v splátkach v adekvátnej výške vzhľadom k dlhu. Následne podaním doručeným súdu dňa 25.06.2018 oznámil, že žalovaní ďalej žalobcovi uhradili dňa 11.05.2018 sumu vo výške 200 eur a dňa 14.06.2018 sumu vo výške 200 eur, t.j. celkom sumu vo výške 400 eur, ktorá bola použitá na čiastočnú úhradu dlžnej istiny. Žalobca ďalej uviedol, že z predložených výplatných lístkov žalovaných nevyplýva finančná situácia žalovaných, keď nie sú uvedené žiadne zrážky zo mzdy, ani prehľad pravidelných nákladov na domácnosť, prípadne na lieky. Žalobca tak má za to, že žalovaní sú schopní splácať dlžnú sumu aj vo vyšších splátkach, ako boli priznané rozsudkom zo dňa 11.08.2015. K dnešnému dňu dlžná istina predstavuje sumu vo výške 16.257,47 eura, ktorú by žalovaní v splátkach po 200 eur mesačne splácali ešte takmer 7 rokov, a to bez úrokov a trov konania. S ohľadom na túto skutočnosť navrhuje žalobca, aby súd v prípade povolenia možnosti dlžnú sumu splácať, povolil žalovaným splácať dlh v splátkach v adekvátnej výške vzhľadom k dlhu.

7. Právny zástupca žalovaných vo svojom prednese na pojednávaní uviedol, že žalovaní zotrvávajú na tom, aby výška splátky bola ponechaná na sumu 200 eur mesačne, čo odôvodňujú svojimi majetkovými a zárobkovými pomermi, nakoľko priznanie splátky vo vyššej sume nie je v ich objektívnych schopnostiach a možnostiach. Žalovaný 1/ má mesačný príjem do sumy 700 eur, pričom okrem záväzku vyplývajúceho z právoplatného a vykonateľného rozhodnutia má aj iné záväzky. Uviedol, že doklady o výške týchto záväzkov doloží súdu v krátkej lehote. Poukázal na to, že z rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že súd zmenil rozhodnutie 1. stupňa iba na základe toho, že postupoval v súlade s novou právnou úpravou, ktorá sa stala účinnou v priebehu odvolacieho konania, pričom zo žiadneho právneho predpisu nevyplýva obmedzenie doby, po ktorú je možnosť povolenia splátok t. j. 36 mesiacov, táto doba vyplýva iba z ustálenej súdnej praxe. Podľa ich názoru je potrebné prihliadnuť na individuálne podmienky každého prípadu, keďže v tomto prípade ide o dosť vysokú sumu, ktorú nie je možné rozdeliť po období 36 mesiacov na primeranú výšku splátok, ktoré by žalovaní boli schopní riadne a včas plniť. V prípade, ak súd povolí splátky vo vyššom rozsahu automaticky zaviazže žalovaných na plnenie, ktoré nebude môcť byť vykonateľné.

8. Žalovaný 1/ na pojednávaní uviedol, že nemá žiadne vyživovacie povinnosti, býva v spoločnej domácnosti so žalovanou 2/, pričom dom, v ktorom bývajú, patrí jeho matke. Spláca svoje dlhy mesačne zhruba vo výške celkovo 500 eur. Nehnutelnosti nevlastní žiadne, iba nejaký podiel vo veľkosti 1/5-iny na rodinnom dome v Rači, z hnutelných vecí vlastní len 13-ročné osobné motorové vozidlo. Jeho príjem nie je stabilný, závisí od dochádzky a odmien. Platí všetky energie, pokiaľ ide o dom, v ktorom so žalovanou 2/ bývajú. Má cestovné výdavky, nakoľko musí dochádzať do práce každý deň 30 km.

9. Žalovaná 2/ uviedla, že nemá žiadne vyživovacie povinnosti, býva v spoločnej domácnosti so žalovaným 1/, spláca svoje dlhy mesačne zhruba vo výške 120 eur. Žiadne hnutelné veci väčšej hodnoty nevlasťní, ani nehnuteľnosti.

10. Z predloženého potvrdenia o príjme žalovaného 1/ za mesiac apríl 2018 vyplýva, že hrubá mesačná mzda bola 1.066,77 eura a čistá mzda predstavovala 808,96 eura.

11. Z predloženého potvrdenia o príjme žalovanej 2/ za mesiac apríl 2018 vyplýva, že hrubá mesačná mzda bola 871,74 eura a čistá mzda predstavovala 672,16 eura.

12. Podľa prehľadu úhrad žalovaných po zosplatnení pohľadávky, predloženého žalobcom, žalovaní od 25.09.2015 splácali pohľadávku žalobcu VS XXXXXXXXXXXX pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 200 eur, do 17.04.2018 v celkovej sume 6.400 eur.

13. Z lustrácie žalovaného 1/ v Sociálnej poisťovni vyplýva, že jeho priemerný hrubý mesačný príjem za obdobie od jún 2016 až máj 2018 bol 1.244,83 eura.

14. Z lustrácie žalovanej 2/ v Sociálnej poisťovni vyplýva, že jej priemerný hrubý mesačný príjem za obdobie od jún 2016 až máj 2018 bol 1.004,80 eura.

15. Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je 3 dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

16. Podľa § 232 ods. 4 CSP, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

17. Z citovaných ustanovení CSP vyplýva, že ak súd pristupuje k autoritatívnemu rozhodnutiu o žalobe na peňažné plnenie, zákonnou lehotou plnenia a zároveň pravidlom je lehota troch dní, počítaná od právoplatnosti rozsudku. Štandardne preto súd ukladá splnenie povinnosti v takejto lehote. Na každú jednu výnimku z pravidla musia potom existovať dôvody, ktoré je potrebné riadne odôvodniť, čo platí aj pri odôvodňovaní rozhodnutia, a to či už pre dlhšiu než trojdňovú lehotu, alebo pre povolenie splátok a určenie ich výšky a podmienok splatnosti. Pri určovaní výšky splátok je potrebné prihliadnuť na príjmy a výdavky, resp. majetkové pomery povinného, na výšku priznaného plnenia, ale aj na hľadisko ochrany oprávneného, teda, či zdržaním v plnení súdom ustanovenej povinnosti nebudú nad primeranú mieru dotknuté záujmy oprávneného. Podľa ustálenej súdnej praxe, podľa ktorej by k zaplateniu celého dlhu i vo forme splátok malo prísť najneskôr do 36 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa takáto výhoda poskytla (resp. v časovom intervale takéto rozpätie prekračujúcom nanajvýš nepatrne).

18. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že žalovaný 1/ je rozvedený, nemá vyživovacie povinnosti, býva spolu so žalovanou 2/ u svojej matky. Tvrdil, že má dlhy, ktoré mesačne spláca sumou 500 eur a výdavky na cestovné do práce. Jeho priemerný hrubý mesačný príjem za posledných 24 mesiacov predstavuje cca 1.240 eur. Pokiaľ ide o žalovanú 2/, tá je slobodná, nemá vyživovacie povinnosti a jej priemerný hrubý mesačný príjem za posledných 24 mesiacov je cca 1.000 eur. Aj žalovaná 2/ tvrdila, že má dlhy, ktoré mesačne spláca vo výške 120 eur. V prvom rade je potrebné uviesť, že žalovaní 1/ a 2/ si vôbec nespĺnili povinnosť, ktorú im súd uložil, a to predložiť všetky doklady o ich osobných, majetkových a zárobkových pomeroch. Preto súd tvrdenia žalovaných ohľadom splácania ich dlhov ani nemohol zobrať do úvahy, nakoľko ich žiadnym spôsobom nepreukázali. Ani z predložených potvrdení o príjme žalovaných 1/ a 2/ nevyplýva, že by sa im vykonávali akékoľvek zrážky zo mzdy.

19. Napriek vyššie uvedenému je súd toho názoru, že žalovaní v postavení spotrebiteľov, teda ako „slabšia strana“ sporu, si zaslúžia ochranu, keď sa objektívne ocitli v takej situácii, že by zaplatenie dlhu do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia bolo pre nich devastujúce. Súd tu prihliadol aj na výšku priznaného plnenia, ktorá ku dňu vyhlásenia rozsudku predstavuje sumu 16.257,47 eura (pokiaľ ide o istinu) a tiež snahu žalovaných dlh splácať, tak ako to potvrdil vo svojich vyjadreniach aj žalobca, čo napokon vyplýva aj z prehľadu úhrad. Súd má za to, že povolenie splátok vo výške 500 eur na uhradenie

prisúdenej čiastky (v súčasnosti vo výške 16.257,47 eura, po odpočítaní splátok uhradených žalovanými v sume 6.800 eur) nijako nepoškodí žalobcu, resp. mu nespôsobí žalobcovi ekonomické problémy v jeho obchodnej činnosti, nakoľko splátky v tejto sume sú vyššie ako pôvodné mesačné splátky dohodnuté v úverovej zmluve (360 eur). V prípade takto stanovených splátok uhradenie istiny (bez príslušenstva) bude trvať cca 32 mesiacov a nasledujúce mesiace sa budú splácať úroky z omeškania. Je potrebné uviesť, že takto určená výška splátky nemôže byť v rozpore s oprávnenými záujmami žalobcu, ktorý žalovaným poskytol úver, za situácie, kedy poznal ich osobné, majetkové a zárobkové pomery, ktoré zohľadňovali výšku dohodnutej splátky úveru (360 eur), pričom súdom určená výška splátok je takmer o 39 % vyššia. Bude však povinnosťou žalovaných riadne dodržiavať platobnú disciplínu, v opačnom prípade, teda nezaplatením čo i len jednej splátky, sa stane zročným celé plnenie.

20. Pokiaľ ide o námietku žalovaných, že mesačná splátka vo výške 500 eur je neprimeraná, s touto sa súd nestotožňuje, nakoľko ak by aj súd zohľadnil čistý mesačný príjem žalovaných za apríl 2018 (spolu 1.481,12 eura), pričom v predchádzajúcich mesiacoch a aj za mesiac máj 2018 podľa lustrácie v Sociálnej poisťovni bol ich príjem prevažne vyšší, tak mesačná splátka vo výške 500 eur im s ohľadom na nepreukázanie dlhov a ani mesačných výdavkov, nemôže spôsobiť žiadne väčšie problémy. Súd tiež v prejednávanej veci nezistil žiadny dôvod hodný osobitného zreteľa, ktorý by súdu umožňoval odkloniť sa od ustálenej súdnej praxe, podľa ktorej by k zaplateniu celého dlhu i vo forme splátok malo prísť najneskôr do 36 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa takáto výhoda poskytla (resp. v časovom intervale takéto rozpätie prekračujúcom nanajvýš nepatrne) a to i pri pomnutí okolností získania žalovanými nespornej výhody (odkladu) už praktickým donútením žalobcu uplatniť právo na súde.

21. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

22. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

23. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd podľa § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý mal úspech vo veci, priznal právo na plnú náhradu trov konania voči žalovaným, samozrejme pokiaľ ide o trovy odvolacieho konania a trovy prvoinštančného konania nasledujúceho po zrušení rozsudku súdu prvej inštancie v časti lehoty na plnenie, keďže o trovách pôvodného prvoinštančného konania už bolo právoplatne rozhodnuté. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie, ktoré môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané, v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Galanta.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 CSP).

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím po nadobudnutí jeho vykonateľnosti dobrovoľne splnená, je možné podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok).